

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

«Sense pregària no hi haurà Sínode»

El passat 4 d'octubre el papa Francesc va obrir la primera sessió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode, sota el lema: «Per a una Església sinodal. Comunió, participació, missió». El Sant Pare ha anat advertint en diverses ocasions que «sense pregària no hi haurà Sínode». El Sínode és sobretot un esdeveniment d'oració, d'invocació insistent a l'Esperit Sant per tal que ens guïi en el discerniment d'allò que el Senyor demana avui a la seva Església.

La pregària s'expressa de diverses formes: l'oració és escolta de la Paraula de Déu; la pregària és adoració, silenci adorant davant el que l'Esperit suscita en l'Església; l'oració és intercessió, que no consisteix en doblegar la voluntat de Déu a la nostra, sinó en demanar al Senyor que il·lumini el nostre cor per tal que sapiguem discernir i fer la seva voluntat; i la pregària és acció de gràcies per tant de bé rebut i per tantes meravelles que Déu continua obrant en la seva Església i en el món.

Al document de la síntesi de la fase diocesana del Sínode, del 22 de maig de 2022, fruit de l'ampla consulta duta a terme a la nostra diòcesi de Tortosa, vam constatar que, entre les coses que n'havíem après hi havia «la necessitat de cultivar la interioritat», fet que «propiciarà una intensa vida de pregària i un testimoni que serà per si mateix anunci de l'Evangelí».

Així, doncs, amb l'oració d'escolta, d'adoració, d'intercessió i d'acció de gràcies, tots hi serem presents, amb la força de l'Esperit, en l'Assemblea del Sínode. «Sense pregària no hi haurà Sínode», diu el papa Francesc. Us convido, doncs, que en aquests dies d'octubre, dirigim la nostra súplica a l'Esperit Sant, ànima de l'Església, que la guia i la impulsa sempre cap endavant. Diguem-li: «Veni, Esperit Sant, oreig suau de Déu, i davalleu damunt els participants en el Sínode i damunt tots nosaltres per tal que siguem servidors de la comunió i humils deixebles missioners que anunciem arreu l'alegria de l'Evangelí». Amén.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«**V**aig aprofundir la fe, el seguiment de Jesús, més seriosament i amb més convicció, en la preparació per a la confirmació. Érem un grup d'una quinzena de joves de setze i disset anys. Alguns acabaven l'ESO, primer o segon de batxillerat, d'altres segon de formació professional. El catequista era un universitari a punt de graduar-se en Física. En alguna de les sessions hi va participar el rector de la parròquia. També van donar el seu testimoni de fe, alguns dels membres de la comunitat parroquial. Va ser una preparació ben pensada i desenvolupada. Nosaltres, els joves, la vàrem viure, majoritàriament, amb lliurament generós i amb joia.

Cercar el compromís

Em vaig sentir estimada per aquest Déu, Pare de tots, per la presència de Jesús en la meua vida, el seu acompanyament, i per l'acció de l'Esperit que em mou a la fidelitat, al compromís, materialitzat, en aquell moment, en un voluntariat en un centre d'esplai cristià.»

La noia ha anat creixent en edat i en compromís de fe. Ja és a tercer de carrera, integrada en un grup de joves que segueixen un pla de formació cristiana i fan pregària junts, un dia a la setmana. Par-

ticipa activament en l'eucaristia dominical de la parròquia, en el grup de lectors. Fa un voluntariat visitant quinzenalment una persona gran i compartint unes hores amb ella. La fe sense obres, les obres de la fe, han estat un tema recurrent de reflexió en la seva vida cristiana. Sap que la fe ha d'informar la vida. Trobar Déu en totes les situacions és un objectiu. Portar el seu Amor arreu, n'és un altre. Vol que la seva vida deixi un rastre que en sigui testimoni.

Són molts els joves que, en aquest moment del curs, cerquen un compromís factible i viable per donar concreció a la seva fe. És un bon neguit! Què faré pels altres? Què donaré per amor a Déu i al proïsme? Com contribuiré a fer més present el Regne? Quin rastre, de l'Amor de Déu, deixarà la meua vida? Prendre's seriosament el tema pot repercutir en els altres durant molts mesos. Comprometre'm construeix el Regne. Copsar les necessitats dels descartats, dels necessitats... pregar i discernir són camí per arribar al compromís. Un repte per a molts cristians, especialment per als joves.

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

«Sin oración
no habrá Sínodo»

El pasado 4 de octubre el papa Francisco abrió la primera sesión de la XVI Asamblea General Ordinaria del Sínodo, bajo el lema: «Para una Iglesia sinodal. Comunió, participaci3n, misi3n». El Santo Padre ha ido advirtiendo en varias ocasiones que «sin oraci3n no habr3 Sínodo». El Sínodo es sobre todo un acontecimiento de oraci3n, de invocaci3n insistente al Espíritu Santo para que nos guíe en el discernimiento de lo que el Señor pide hoy a su Iglesia.

La oraci3n se expresa de varias formas: es escucha de la Palabra de Dios; es adoraci3n, silencio adorante ante lo que el Espíritu suscita en la Iglesia; la oraci3n es intercesi3n, que no consiste en doblegar la voluntad de Dios a la nuestra, sino en pedir al Señor que ilumine nuestro coraz3n para que sepamos discernir y hacer su voluntad; y es acci3n de gracias por tanto bien recibido y por tantas maravillas que Dios sigue obrando en su Iglesia y en el mundo.

En el documento de la sntesis de la fase diocesana del Sínodo, del 22 de mayo de 2022, fruto de la amplia consulta llevada a cabo en nuestra di3cesis de Tortosa, constatamos que, entre las cosas que habíamos aprendido estaba «la necesidad de cultivar la interioridad», hecho que «propiciar3 una intensa vida de oraci3n y un testimonio que ser3 por s3 mismo anuncio del Evangelio».

Así, pues, con la plegaria de escucha, de adoraci3n, de intercesi3n y de acci3n de gracias, todos estaremos presentes, con la fuerza del Espíritu, en la Asamblea del Sínodo. «Sin oraci3n no habr3 Sínodo», dice el papa Francisco. Os invito pues a que, en estos días de octubre, dirijamos nuestra súplica al Espíritu Santo, alma de la Iglesia, que la guía y la impulsa siempre hacia delante. Digámosle: «Ven, Espíritu Santo, brisa suave de Dios, y desciende sobre los participantes en el Sínodo y sobre todos nosotros para que seamos servidores de la comuni3n y humildes discípulos misioneros que anunciemos por doquier la alegr3a del Evangelio». Amén.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

DOMUND 2023

«Cors ardents, peus en camí»

Els deixebles d'Emmaús, amb els cors ardents després d'escoltar Jesús, li demanen que continuï amb ells i, al voltant de la taula se'ls van obrir els ulls tot reconeixent-lo com Aquell que parteix el pa, llavors Jesús desapareix de la seua vista (Lc 24,31). Podem pensar que es va fer invisible a la vista perquè van començar a veure'l dins dels seus cors, per encendre'ls encara més i donant-los força per refer el camí i comunicar a tots l'experiència única de la seua trobada amb el Ressuscitat.

Cada deixeble missioner està cridat a ser, com Jesús i gràcies a l'acci3 de l'Esperit Sant, aquell que parteix el pa i aquell que és el pa partit per a tot el món. Partir el Pa eucarístic, que és Crist mateix, és l'acci3 missionera per excel·lència perquè l'Eucaristia és la font i el cim de la vida i de la missió de l'Església, al mateix temps que «una Església autènticament eucarística és una Església missionera» (Exhort. ap. *Sacramentum caritatis*, 84).

No cal que recordem ara que deixebles de Jesús ho som tots i que, per tant, hem de ser missioners. Per aix3 hem de donar fruits i estar ben units a Ell, unió que hem d'alimentar amb l'Eucaristia i l'oraci3.

Els deixebles d'Emmaús, que havien obert els ulls, es van posar a l'acci3... com Jesús també espera de nosaltres.

Delegaci3 diocesana de Missions

Nomenaments

El 9 de setembre de 2023, el Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, havent pres possessió canònica de la di3cesis i per tal d'atendre de la manera més convenient el règim pastoral d'aquesta i, mentre no disposi altrament; realitzà els següents nomenaments:

- Il·lm. Sr. **José-Luis Arín Roig**, vicari general.
- Il·lm. Sr. **Jordi Centelles Llop**, vicari episcopal Zona Nord.
- Il·lm. Sr. **Carlos A. París Escura**, vicari episcopal Zona Centre.
- Il·lm. Sr. **José Àngel Pitarch Pitarch**, vicari episcopal Zona Sud.

Els nomenaments esmentats han estat entregats personalment pel Sr. Bisbe als interessats a la reuni3 del Consell Episcopal celebrada a les dependències del Seminari en el dia d'avui.

D'igual manera, el Sr. Bisbe ha confirmat en els seus càrrecs totes les persones que tenen responsabilitats encomanades en el govern de la cúria diocesana.

Tortosa, 22 de setembre de 2023.

Alba Vilaplana Martín
Vicecancellera-vicesecretària general

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

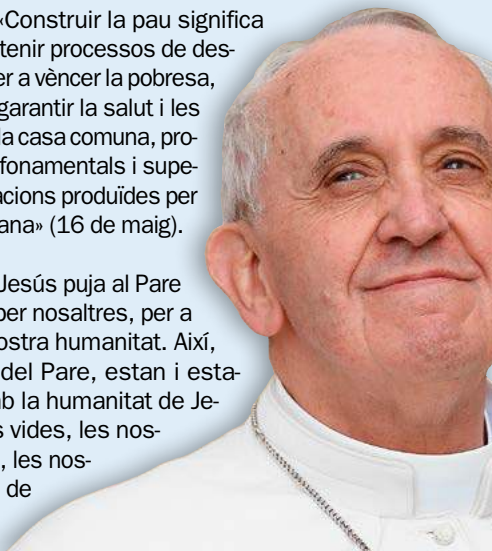

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant és exigent, perquè és un veritable amic, fidel, que no amaga res, que ens suggereix què canviar i com créixer. Quan ens corregeix mai infon descoratjament; al contrari, ens transmet la certesa que amb Déu podem aconseguir-ho, sempre» (14 de maig).

@Pontifex_es: «La família és el principal antídote contra la pobresa, material i espiritual, i també contra el problema de l'hivern demogràfic. És necessari que en tots els països es promoguin polítiques socials, econòmiques i culturals «amigues de la família» i de l'acolliment de la vida» (15 de maig).

@Pontifex_es: «Construir la pau significa emprendre i sostenir processos de desenvolupament per a vèncer la pobresa, eliminar la fam, garantir la salut i les cures, custodiar la casa comuna, promoure els drets fonamentals i superar les discriminacions produïdes per la mobilitat humana» (16 de maig).

@Pontifex_es: «Jesús puja al Pare per a intercedir per nosaltres, per a presentar-li la nostra humanitat. Així, davant els ulls del Pare, estan i estaran sempre, amb la humanitat de Jesús, les nostres vides, les nostres esperances, les nostres ferides» (18 de maig).

Profesión de los Votos Solemnes de sor María Teresa de las Llagas de Cristo Pau Cid

El Domingo 6 de agosto tuvo lugar en el monasterio de Santa Clara de Tortosa, la profesión de los Votos Solemnes de María Teresa de las Llagas de Cristo Pau Cid. La Eucaristía fue celebrada por D. José Ayllón, sacerdote operario diocesano que reside actualmente en Tortosa. Acompañaron a la hermana M.ª Teresa y a la comunidad de clarisas, el Sr. Jordi Jordan, alcalde de la ciudad y concejales, familiares y un buen número de amigos y amigas colaboradores de las hermanas clarisas. Toda la parte musical fue a cargo de las hermanas y algunos cantos acompañados también por la voz de los fieles.

En la homilía, el celebrante nos dijo: «Cuando nos hablan, a veces oímos, pero, no escuchamos, porque pensando en nuestros propios problemas, no atendemos bien a la persona que nos está hablando. Y es que se nos olvida el arte de escuchar. Los cristianos hemos de vivir escuchando a Cristo. Es necesario estar atentos a lo que Él nos dice. ¿Cómo podemos cumplir su voluntad si no estamos atentos a su Palabra? Sabemos que cuando nos encontramos con el Señor, siempre nos dice la verdad y desde Él descubrimos cómo llegar a aceptarse los grandes problemas de la vida. Tu labor, hermana Teresa, es escuchar al Señor para cumplir su voluntad.»

Después de cantar el *Veni Creator Spiritus*, sor M.ª Teresa subió al lado del altar para hacer la Profesión Solemne: «Yo, sor María Teresa de las Llagas de Cristo Pau Cid, prometo seguir la vida de Jesucristo y de su Santísima Madre y ante las hermanas aquí presentes, hago los votos de pobreza, castidad, obediencia y clausura, según las Reglas de Santa Clara». Y la hermana recibió el anillo. Después recitó una oración en la que manifestó que estaba unida por siempre al Señor.

Continuó la celebración de la Eucaristía y antes de la solemne bendición final, sor M.ª Teresa nos dirigió a todos unas palabras de agradecimiento y bendición. Después cantamos todos el himno a nuestra patrona, la Virgen de la Cinta.

María Joana Querol Beltrán

Noche de María en Benicarló

Maravillosa velada cantando a Nuestra Señora de la Asunción, el día 14 de agosto de 2023, en la Parroquia de san Bartolomé. **Hermosa**, por los piropos y peticiones que se elevaron hacia el trono maternal de María; **dichosa**, porque sus hijos están contentos de acompañarla; **entrañable**, porque cada uno experimentaba una sensación de estar tan bien protegido por tal madre regalada por Jesucristo en la misma cruz; **cariñosa**, porque todos salimos con ganas de mejorar esta velada dedicada a la que creyó que todo lo dicho por el ángel en la Anunciación se realizaría en su vida; **feliz**, sí muy feliz, porque muchos hicieron suyo ese cántico de Dante en la *Divina Comedia* a tan excelsa Señora; **familiar**, entrañablemente familiar, porque se le atribuía a la Señora sus regalos y dones en el difícil caminar por la vida; y **esperanzada**, muy esperanzada, sí, porque ella nos ha mostrado el camino seguro del cielo: nuestras vidas tienen el sentido de ser amados y queridos hasta el extremo por tal Madre, por tal Hijo y por Dios. Corremos todos por la vida, cada cual, con sus circunstancias, siempre a la sombra dichosa y protectora de María que ha vencido todos los obstáculos y los ha convertido en peldaños luminosos hasta llegar y escalar la meta del cielo. La vida es lucha, sí, pero alentada por la mirada agraciada de la Virgen de la Asunción.

Manel Ferrer

AGENDA

- ▶ **Dilluns 16 d'octubre.** Tortosa, Col·legi Teresianes, Festa de Santa Teresa, a les 9.15 h Missa. / Freginals, Festa del Santíssim, a les 18 h, Missa i processó.
- ▶ **Dimecres 18 d'octubre.** Ulldecona, Festa de Sant Lluç, a les 11.30 h, Missa.
- ▶ **Divendres 20 d'octubre.** Vinaròs, Parròquia Assumpció de Maria, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 21 d'octubre.** Deltebre, Parròquia Sant Miquel, a les 19 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 22 d'octubre.** Amposta, Parròquia del Sagrat Cor de Jesús, a les 11.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 16. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comingses.
- 17. ■ Dimarts** [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.
- 18. ■ Dimecres** [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelis-

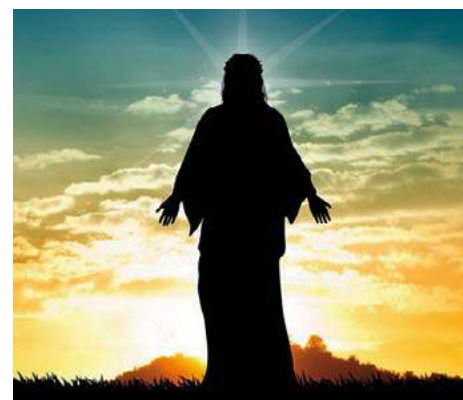
- ta, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.
- 19. ■ Dijous** [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), preveres jesuïtes, i sis companys més, màrtirs al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), preverer fundador dels Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prevere franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.
- 20. ■ Divendres** [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene,

- vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.
- 21. ■ Dissabte** [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestíenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, mr.; santa Celina, mare de sant Remigi. Urgell: Sant Joan de Capestrano, prever.
- 22. ■ Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45, 1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nuni-la i Alòdia, germanes verges i màrtirs a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

Diurne XXVIII de durant l'any (A)

COMENTARI

«El Senyor prepararà un convit i eixugarà les llàgrimes de tots els homes»

La imatge del banquet és usual en la Bíblia per a parlar de la salvació. Per això Jesús a l'evangeli compara precisament el Regne de Déu (Regne del cel, diu Mateu), la salvació que ell ha vingut a portar, amb un gran banquet al qual som convidats tots, una invitació que per desgràcia pot ser rebutjada: *l'un se n'anà al seu camp; l'altre als seus negocis...* Un cop més, la paràbola expressa el rebuig a acollir el missatge de Jesús (ho hem vist altres diurnes). Però Déu vol que tothom participi de la seva salvació, per això no deixa d'invitar: *Convideu a la festa tothom que trobeu*. Per això finalment *la sala del banquet s'omplí de convidats*. Però participar d'aquest banquet, del seu Regne té les seves exigències que no són altres que dur el vestit de festa. Per això a *un que no el duia, el rei li digué: com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar*. Per això els van treure fora del banquet: *Traieu-lo fora a la fosca*. El fet d'haver estat convidat no és cap garantia si no hi ha el vestit de la fe, de la fidelitat, de seguir la voluntat del Pare, d'acceptar la invitació de Jesús canviant el nostre estil de vida. Jesús ens convida al banquet però ens demana el vestit de festa. Aquest banquet anticipa el banquet que anuncia Isaïes: *El Senyor prepararà un convit de plats gustosos i de vins rancis...* És el banquet de la vida: *Farà desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles: engolirà per sempre la Mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes...* És el banquet de la vida plena, de la felicitat per sempre. Pau, a la segona lectura, relativitza els problemes d'aquí a la terra: *Sé viure enmig de privacions i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces*. La salvació del Senyor ens ajuda a relativitzar els nostres problemes d'aquí: esperem la vida plena, sense dolor ni llàgrimes, el gran banquet al final de la vida. Però tot comença acceptant de cor el missatge de Jesús ara i aquí, treballant pel Regne de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: «Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat», perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en plats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 22,1-14) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat.

Mentrestant, digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats».

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor—. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitare en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones.

En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales».